

Rapport

Datum: 20 augustus 2007
Rapportnummer: 2007/171

Klacht

Verzoekers klagen erover dat op 17 juni 2006 het regionale politiekorps Drenthe geen of althans onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van meldingen van verzoekers betreffende kamperende kinderen.

Voorts klagen verzoekers erover dat de politie op 18 juni 2006 niet tijdig heeft gereageerd op de melding van verzoekers betreffende mishandeling.

Daarnaast klagen verzoekers erover dat de klachtencommissie van het regionale politiekorps Drenthe hen niet in de gelegenheid heeft gesteld de klacht tijdens een hoorzitting toe te lichten.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekers constateerden op 17 juni 2006 dat er in het natuurgebied A. een tent stond. Bij de tent liepen twee meisjes rond. Bij navraag door verzoekers bleek dat de meisjes acht en negen jaar oud waren en dat zij samen in de tent in natuurgebied A. kampeerden. Verzoekers meldden dit op 17 juni 2006 's avonds vóór 24.00 uur diverse malen telefonisch aan het regionale politiekorps Drenthe. Na middernacht, op 18 juni 2006, meldden verzoekers diverse malen telefonisch aan de politie dat zij "een klap voor de kop" van een mevrouw D. hadden gekregen. Dit incident zou hebben plaatsgevonden bij het hek dat toegang geeft tot de woning van verzoekers. Verzoekers gingen omstreeks 03.00 uur naar bed. Tot dat moment was er geen politie ter plaatse.

2. Verzoekers dienden op 18 juni 2006 twee klachten in bij het regionale politiekorps Drenthe over het niet (tijdig) reageren door de politie op hun telefonische meldingen. De klachtencommissie van de politie Drenthe gaf de korpsbeheerder het advies de klachten van verzoekers ongegrond te verklaren. Bij beslissing van 24 november 2006 liet de korpsbeheerder weten het eens te zijn met het advies van de klachtencommissie; de korpsbeheerder verklaarde de klachten van verzoekers ongegrond.

3. In hun brief van 15 december 2006 aan de Nationale ombudsman klaagden verzoekers erover dat de korpsbeheerder beide klachten ongegrond had verklaard. Voorts klaagden verzoekers erover dat de klachtencommissie van het regionale politiekorps Drenthe hen niet in de gelegenheid had gesteld de klacht tijdens een hoorzitting toe te lichten.

I. Ten aanzien van de reactie op de meldingen over kamperende kinderen

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat het regionale politiekorps Drenthe op 17 juni 2006 geen of althans onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van hun meldingen betreffende kamperende kinderen. Verzoekers brachten het volgende naar voren.

In de avond van 17 juni 2006 meldden zij tweemaal bij de politie (omstreeks 22.30 en 23.10 uur) telefonisch via nummer 0900 - 8844 dat er twee kinderen kampeerden in een afgelegen stuk bos in de buurt van hun woning. Verzoekers wilden naar hun zeggen de twee kinderen die alleen in een bos kampeerden beschermen. Om die reden meldden zij dit bij onder meer de politie. Op die meldingen reageerde de politie niet, aldus verzoekers.

2. De korpsbeheerder verklaarde de klacht ongegrond. De korpsbeheerder verwees daarbij naar het door hem in zijn beslissing van 24 november 2006 overgenomen advies van de klachtencommissie over deze klacht. De politie had deze meldingen een lagere prioriteit gegeven, aldus de korpsbeheerder. Meldingen met een hogere prioriteit kregen daardoor wat betreft inzet van de politie voorrang. Het stellen van dergelijke prioriteiten is naar het oordeel van de korpsbeheerder behoorlijk.

3. Uit informatie van de politie is het volgende gebleken. Het Politie Service Centrum (PSC) van de politie ontving op 17 juni 2006 om 22.31 uur een melding van verzoekers over twee kamperende kinderen. Het PSC gaf aan deze melding de prioriteit vier. De melding luidde dat de man van mevrouw B. tijdens het uitlaten van de hond zag dat er twee kinderen van ongeveer tien jaar oud zonder begeleiding van ouders kampeerden in het bos nabij de A.-weg.

Het PSC ontving op 17 juni 2006 om 23.43 uur opnieuw een melding over de twee kamperende kinderen. Tijdens deze meldingen deelden de politieambtenaren, werkzaam bij het PSC verzoekers mee dat de collega's actie zouden gaan ondernemen, maar dat het erg druk was met andere meldingen met een hogere prioriteit.

Voorts verklaarde de politie nog als volgt. In de nacht van 17 op 18 juni 2006 omstreeks 23.35 uur was er een koppel bezig met een zaak uit de avonddienst. Daarnaast was er een horecapatrouille aan het werk en was er een patrouille onderweg van Roden naar Vries. Laatstgenoemde liep enkele minuten later nabij Ubbena op een verdachte situatie. De horecapatrouille ging ter assistentie naar deze melding. Hierdoor bleven er geen voertuigen over in het gebied Noorderveld/T.

Op 18 juni 2006 omstreeks 01.30 uur nam de Meldkamer Drenthe contact op met politieambtenaar V. met de vraag wat met de op dat moment openstaande meldingen over twee kamperende kinderen en een mishandeling te doen.

V. nam vervolgens contact op met de auto's die in het betreffende gebied dienst deden.

Het bleek V. dat alle auto's bezig waren met het afwerken van meldingen. De horecapatrouille gaf aan in de afrondende fase te zijn. V. verzocht de horecadienst om de

zaak waar zij mee bezig waren zo snel mogelijk af te werken en daarna de openstaande meldingen voor hun rekening te nemen. V. had ongeveer dertig minuten later weer contact met de horecapatrouille en verzocht hen opnieuw de melding waar zij mee bezig waren af te ronden en de openstaande meldingen voor hun rekening te nemen.

Beoordeling

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste brengt mee dat de politie, binnen de mogelijkheden die haar ten dienste staan en met aandacht voor een afgewogen prioriteitenstelling, voldoende snel dient te reageren op meldingen van burgers.

In dit verband is van belang dat de mogelijkheden van de politie om haar taken uit te voeren, niet onbeperkt zijn. Elk politiekorps wordt bij de vervulling van zijn taken beperkt door de middelen die het, in het kader van een landelijke verdeling, ter beschikking worden gesteld, gezien in samenhang met omvang en aard van het werkaanbod van het betreffende korps. Het voorgaande betekent dat de politie bij de vervulling van haar taken, waaronder die van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, prioriteiten dient te stellen. Daarbij mag worden verwacht dat de prioriteitenstelling weloverwogen gebeurt. Zij dient hiertoe een aantal factoren tegen elkaar af te wegen, zoals de ernst en de spoedeisendheid van de betreffende melding of het verzoek, de capaciteit van de politie op dat moment, het aantal overige meldingen en het belang daarvan en de overige werkzaamheden. Welke reactie van de politie mag worden gevraagd wordt verhelderd in de Aanwijzing voor de opsporing (zie Achtergrond).

5. Op grond van de door de politie verschaft informatie kan worden vastgesteld dat de meldingen van verzoekers de laagste prioriteit (vier) meekregen. Daarnaast heeft de politie voldoende aannemelijk gemaakt dat het ten tijde van de meldingen van verzoekers erg druk was en dat de politie in de avond van 17 juni 2006 alle capaciteit nodig had om meldingen met een hogere prioriteit af te wikkelen. Daarbij komt dat de meldingen van verzoekers over twee in een bos kamperende kinderen naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet spoedeisend van aard waren. Niet is gebleken van enige voor verzoekers dan wel voor de kinderen bedreigende situatie.

6. Alles overziend heeft de politie door geen actie te ondernemen naar aanleiding van de meldingen van verzoekers niet gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet tijdig reageren op de melding betreffende mishandeling

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat de politie op 18 juni 2006 niet tijdig heeft gereageerd op hun melding betreffende mishandeling. Volgens verzoekers meldden zij op 18 juli 2006 bij de politie diverse malen via telefoonnummer 112 dat zij mishandeld werden door de ouders van de kamperende kinderen. Genoemde ouders verschenen omstreeks 00.15 uur bij hun woning en gooiden stenen tegen de ramen. Toen verzoekers naar buiten kwamen gaven de ouders hen beiden een mep tegen hun gezicht, krabden hen en takelden hen toe. Verzoekers voelden zich hierdoor bedreigd. Ondanks hun meldingen hiervan omstreeks respectievelijk 00.20 uur, 00.30 uur en 00.48 uur bij de politie verscheen de politie niet snel ter plaatse. Toen verzoekers omstreeks 03.00 uur naar bed gingen was er nog steeds geen politie ter plaatse, aldus verzoekers.

2. De korpsbeheerder verklaarde de klacht ongegrond. Volgens de korpsbeheerder kon in de gegeven situatie, mede gelet op de bezettingsgraad en de beschikbare surveillance eenheden, niet sneller op de melding van verzoekers over mishandeling (met als prioriteit twee) gereageerd worden. De korpsbeheerder verwees in dat verband nadrukkelijk naar hetgeen politieambtenaar C. daarover verklaarde tijdens de hoorzitting op 19 oktober 2006.

3. Uit het op ambtseed op 5 juli 2006 door politieambtenaar C. opgemaakte rapport en het daarbij gevoegde overzicht van gesprekken tussen verzoekers en de politie op 18 juni 2006 blijkt het volgende.

Mevrouw B. meldde op 18 juni 2006 om 00.37 uur en om 01.00 uur bij de meldkamer van de politie dat zij en haar man van hen bekende daders (de heer en mevrouw D.) een 'klap voor de kop' hadden gekregen. Dit handgemeen was ontstaan nadat mevrouw B. mevrouw D. had aangesproken over het gooien van stenen tegen de ramen en muren van de woning van verzoekers. Dit laatste meldde mevrouw B. om 00.37 uur ook aan de politie, waarbij zij vroeg om politie ter plaatse met spoed. Uit de mutatie met nummer Y blijkt dat de politie op de hoogte was van het feit dat verzoekers en de familie D. in 2004 ook steeds ruzie hadden. De meldkamer ontving op 18 juni 2006 om 01.56 uur nogmaals een melding van mevrouw B. waarin zij meedeelde dat er nog steeds geen politie ter plaatse was.

4. Politieambtenaar C. verklaarde tijdens de hoorzitting op 19 augustus 2006 over de klacht van verzoekers onder meer nog het volgende. Voor de melding 'klap voor de kop' staat prioriteit twee als er geen direct gevaar is en de partijen uit elkaar zijn. Prioriteit twee betekent dat de politie zo snel mogelijk moet reageren. C. verklaarde voorts dat zij bij een dergelijke melding altijd doorvraagt of er nog direct gevaar is.

5. Uit een op ambtseed op 23 juli 2006 door politieambtenaar V. opgemaakte rapport volgt dat er om 01.30 uur (nog steeds) eenheden inzetbaar waren uit Assen. Op dat moment was er een half uur verstreken sinds de tweede melding over mishandeling van mevrouw B.

6. In een brief van 25 juli 2006 van politieambtenaar M. staat vermeld dat er op het moment van de eerste melding om 00.37 uur eenheden inzetbaar waren uit Assen Centrum-Zuid en Assen Noord-Aa en Hunze.

Beoordeling

7. Deze gedraging van de politie wordt eveneens getoetst aan het hiervoor vermelde vereiste van voortvarendheid en de genoemde Aanwijzing voor de opsporing .

8. Uit het rapport van politieambtenaar C. noch anderszins blijkt dat zij tijdens de meldingen van mevrouw B. heeft doorgevraagd of er (nog) sprake was van direct gevaar dan wel of partijen inmiddels uit elkaar waren. Het is de Nationale ombudsman niet duidelijk op grond waarvan de politie de meldingen van verzoekster aanmerkte als meldingen met prioriteit twee. Uit de verklaring van C. tijdens de hoorzitting kan immers worden afgeleid dat een melding van mishandeling slechts als een melding met prioriteit twee wordt aangemerkt, als er geen direct gevaar is en partijen uit elkaar zijn. In dit geval kon de politie derhalve niet uitsluiten dat er sprake was van een melding met prioriteit één. Teminder nu uit de tweede melding van verzoekster duidelijk bleek dat partijen niet uit elkaar waren. Sterker nog, mevrouw B. meldde dat zowel zij als haar man een 'klap voor de kop' hadden gehad.

Op grond van dit alles komt de Nationale ombudsman tot het oordeel dat de politie tekort is geschoten door in reactie op de meldingen van verzoekers pas omstreeks 03.01 uur ter plaatse te verschijnen. Temeer nu er diverse eenheden uit het district Assen beschikbaar waren en er geen reden voor de politie was om te wachten totdat de eenheden uit Noordenveld-Tynaarlo beschikbaar waren om ter plaatse te gaan.

Ditzelfde geldt als de politie had kunnen vaststellen dat het een melding met prioriteit twee betrof. Op een dergelijke melding dient de politie volgens de verklaring van C. immers zo snel mogelijk te reageren. De politie was in de gelegenheid tot een snellere reactie. Door pas omstreeks 03.01 uur ter plaatse te verschijnen heeft de politie gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet in de gelegenheid stellen de klacht tijdens een hoorzitting toe te lichten

Bevindingen

1. Verzoekers klagen erover dat de klachtencommissie van het regionale politiekorps Drenthe hen niet in de gelegenheid heeft gesteld de klacht tijdens een hoorzitting toe te lichten. Verzoekers stellen zich op het standpunt dat zij door omstandigheden niet

aanwezig konden zijn. Volgens hen was de heer B. op 18 oktober 2006 opgenomen in het ziekenhuis. Als gevolg daarvan kwamen verzoekers op 18 oktober 2006 te laat thuis om nog te regelen dat iemand hun kinderen op 19 oktober 2006 om 15.15 uur - kort na het tijdstip waarop de hoorzitting was gepland - van school op kon halen.

2. De korpsbeheerder verklaarde de klacht van verzoekers ongegrond. Hij deelde mee dat hij over deze klacht overleg had gevoerd met de voorzitter van de klachtencommissie.

Verzoekers hadden weliswaar meegedeeld niet aanwezig te kunnen zijn, maar niet was gebleken van enige dringende reden. Verzoekers lieten de klachtencommissie niets weten over een opname op 18 juni 2006 van de heer B. in het ziekenhuis. Daar kwam bij dat de inhoud van het klachtdossier en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren was gebracht voor de klachtencommissie voldoende was om een advies op te maken, aldus de korpsbeheerder.

3. Verzoekers meldten zich bij faxbericht van 18 oktober 2006 verzonden om 20.49 uur af, derhalve de avond voorafgaand aan de dag waarop de hoorzitting plaatsvond. In dat faxbericht vermeldden verzoekers niet de reden van hun afwezigheid. Daarnaast deelden verzoekers mee dat de klachten "verder wel bekend en uitgesproken bij (...) M. zijn."

Beoordeling

4. De Nationale ombudsman merkt deze klacht aan als een klacht over een gedraging van de korpsbeheerder, in die zin dat de korpsbeheerder een oordeel heeft uitgesproken over de klacht van verzoekers zonder hen voorafgaand in de gelegenheid te doen stellen hun klachten tijdens een hoorzitting toe te lichten.

5. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord. Het beginsel van hoor en wederhoor impliceert dat een klager in het kader van een klachtenprocedure in de gelegenheid gesteld moet worden te worden gehoord.

6. Vaststaat dat verzoekers tijdig zijn opgeroepen om aanwezig te zijn bij de hoorzitting op 19 oktober 2006. Tevens staat vast dat verzoekers zéér kort van te voren en zonder opgave van reden lieten weten niet aanwezig te zijn bij de hoorzitting. Bovendien mocht de politie hun mededeling "verder wel bekend en uitgesproken bij (...) M. te zijn" in redelijkheid opvatten als kennisgeving af te willen zien van de mogelijkheid hun klachten tijdens een hoorzitting toe te lichten. Gelet hierop is de Nationale ombudsman van mening dat er geen aanleiding bestond voor de korpsbeheerder om een nieuwe hoorzitting te doen bepalen teneinde verzoekers alsnog te horen over hun klachten.

Door na te laten een nieuwe hoorzitting te doen bepalen heeft de korpsbeheerder niet gehandeld in strijd met het vereiste van hoor en wederhoor.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Drenthe is gegrond ten aanzien van:

- het niet tijdig reageren op de melding betreffende mishandeling, wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid.

niet gegrond ten aanzien van:

- het geen of althans onvoldoende actie ondernemen naar aanleiding van meldingen betreffende kamperende kinderen;
- het niet in de gelegenheid stellen de klacht tijdens een hoorzitting toe te lichten.

Onderzoek

Op 18 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer en mevrouw B. te Tynaarlo, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Drenthe te Assen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Drenthe (de burgemeester van Assen) werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Drenthe verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Geen van de betrokken politieambtenaren maakte van deze gelegenheid gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Assen over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Drenthe en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder en verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 15 december 2006;

klachtdossier van de politie met bijlagen, waaronder het advies van de klachtencommissie politie Drenthe van 9 november 2006 en de beslissing van de korpsbeheerder van 24 november 2006;

standpunt van de korpsbeheerder van 12 februari 2007 met bijlagen;

reactie van verzoekers van 4 maart 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Aanwijzing voor de opsporing, College van procureurs-generaal 1 maart 2003

Achtergrond

"De politie wordt geconfronteerd met een veelheid aan strafbare feiten. Burgers en bedrijven doen aangifte dat ze slachtoffer zijn geworden van diefstal of vernieling. Of burgers melden dat ze een inbraak hebben gezien. Of de politie ziet zelf dat er delicten worden gepleegd: bij controle op dronken rijden of op mensenhandel, of de agent ziet tijdens surveillance dat er verkeersovertredingen worden gepleegd. Duidelijk is dat het niet doenlijk is altijd en overal met veel politie-inzet te reageren. Dat kan ook niet verwacht worden van de politie: de capaciteit van de opsporing is immers eindig en er zullen keuzen moeten worden gemaakt (...)."